

Voor Annas

Lieve kleinkinderen,

‘Wie goed doet, goed ontmoet’, is een bekend spreekwoord. En dat klopt. Als je goed bent voor een ander, is die ander ook goed voor jou.

Maar het kan ook andersom....

Bijvoorbeeld, wanneer je een vriend hebt, die verkeerde dingen doet en je gaat met hem meedoen.

Of, wanneer je een baas hebt, die veel klanten van hem bedriegt en je gaat je baas helpen om mensen te bedriegen.

Het kan zelfs gebeuren, dat je een ander een flinke klap geeft, alleen om je vriend of je baas of wie dan ook, daar een plezier mee te doen.

Goed doen, slecht doen, of de andere kant uitkijken, het zijn allemaal keuzes, die je in je leven moet maken.

Hoofdstuk 86 - Voor Annas - Johannes 18 : 12 - 24

Toen de mannen van de tempelpolitie met de geboeide Jezus bij het huis van hogepriester Kajafas aankwamen was het Sanhedrin nog lang niet voltallig aanwezig. Het viel niet mee om midden in de nacht al die zeventig rechters op te trommelen. En om ook nog midden in de nacht getuigen te vinden waar men op aan kon, dat was een hele klus. In alle haast moesten die gezocht worden. Zonder getuigen kon niet! Deze nachtelijke rechtszitting was al tegen de wet en je kon er vanuit gaan dat die verleider Jezus geen schuld zou bekennen. Bij stadhouder Pilatus moest je met bewijzen komen, wilde hij hem ter dood veroordelen. Pilatus passeren was onmogelijk nu hij hen geholpen had om Jezus gevangen te nemen. Bovendien was er kort geleden door Pilatus een wet uitgevaardigd dat de doodstraf alleen door en met goedkeuring van de Romeinse bezetter uitgevoerd mocht worden.

Maar al kon de officiële rechtszitting nog niet beginnen, daarom hoefden ze nog geen tijd verloren te laten gaan.

Hogepriester Kajafas kon nog niet komen, maar zijn schoonvader Annas was ook hogepriester geweest en er was niets op tegen dat hij Jezus een eerste verhoor afnam. Hij had in dit soort zaken ervaring genoeg. Als Annas nu een paar punten van beschuldiging op papier zette dan scheelde dat straks veel tijd.

Van oudsher was het de regel geweest dat een hogepriester tot zijn dood toe zijn ambt bleef behouden. Maar sinds de Romeinen de baas in het land waren was

dat veranderd. Regelmatig zetten zij een hogepriester af en benoemden ze een ander. Maar bij het volk bleef ook hij een hogepriester. Ja, wie één keer hogepriester was geweest bleef in ere en vooral Annas, die het hoofd was van de familie van de hogepriesters. Meerdere zonen van hem waren hogepriester geweest! Ja, deze hogepriester Annas stond bij het volk in hoog aanzien. En niet alleen bij het volk, ook bij de andere leden van het Sanhedrin. Dat Annas Jezus een eerste verhoor mocht afnemen was niet alleen om tijd te winnen, maar ook om de oude man te eren.

De oude Annas voelde zich heel gewichtig, toen Jezus geboeid voor hem stond. O, wat haatte hij Jezus. Hooghartig keek hij neer op die verleider uit Nazareth. Dat hij deze dag mocht beleven! Wat had hij zich de laatste week op deze man kwaad gemaakt: Een 'koninklijke' intocht houden in Jeruzalem, de tempel zogenaamd zuiveren van ongerechtigheden, de woordenstrijd die zijn collega's van hem verloren....

Nu kon hij eindelijk wraak nemen! Moet je hem daar zien staan, bleek, moe, en met de handbeien om.

Nu had hij niets meer te vertellen.....

Die handboeien zouden nu wel af kunnen. De tempelpolitie stond naast hem en de deuren waren goed gesloten.

Ontkomen zou nooit lukken.

Maar het kon geen kwaad om Jezus daar geboeid te laten staan. Hij moest eindelijk maar eens weten, wie hier de macht had. Dat er nog altijd mensen waren die in deze zwakke man de Messiaskoning zagen, onvoorstelbaar! Het was maar goed, dat het nu met zijn macht afgelopen was.

Terwijl Annas zelfingenomen en streng naar Jezus keek, begon hij met zijn verhoor. Korte, scherpe vragen stelde hij, in de hoop dat Jezus zichzelf zou verspreken.

Heel spoedig bleek dat Annas Jezus niet op zijn woorden vast kon zetten. Daarom gooide Annas het over een andere boeg. Hoe en wanneer wilde Jezus in Israël de macht grijpen? Wat had hij zijn leerlingen hierover verteld? Wat wisten zijn leerlingen? Het was maar het beste dat Jezus alles eerlijk opbiechtte, want anders zouden ze ook zijn leerlingen gevangen nemen en die zouden het zeker vertellen.

‘Zeg het mij en houd niets achter!’ zei Annas dwingend, terwijl zijn donkere ogen fonkelden van kwaadheid.

Jezus antwoordde: ‘Ik heb in het openbaar tegen de mensen gesproken. Ik heb niets in het geheim gezegd. Ik heb steeds uitleg gegeven in de synagogen en in de tempel, op alle plaatsen waar Joden samenkomen. U hoeft mij niet te vragen wat ik verteld heb. Vraag het maar aan de mensen zelf! Zij hebben gehoord wat ik tegen hen gezegd heb. Ze weten het precies.’

Iemand van de tempelpolitie, een man die vlak naast Jezus stond, werd wit van woede. Wilde deze rabbi hem erbij betrekken? Was het niet mooi genoeg geweest, dat Jezus hen allemaal in die tuin tegen de grond had gegooid? Daar stond hij nu, met zijn handen geboid en nog had hij een groot woord tegen hogepriester Annas. Zonder erbij na te denken gaf hij Jezus een flinke klap recht in het gezicht gaf terwijl hij schreeuwde: ‘Hoe durf je zo te spreken tegen de hogepriester!’

Het was een pijnlijke klap. Maar dieper nog dan de pijn voelde de Here Jezus de schande die hem hier aangedaan werd. Hier stond hij, de Zoon van God en deze knecht van de hogepriester sloeg hem in het gezicht! Jezus keek naar Annas, maar die zei niets. Die vond het wel goed dat Jezus op z’n diepst vernederd werd.

Jezus keek naar de man die hem geslagen had en zei: ‘Als ik iets verkeerd gezegd heb, zeg dan wat er verkeerd was. Maar als het klopt wat ik zeg, waarom sla je me dan?’

De man zweeg verbaasd, na dit scherpe antwoord van Jezus. Hij durfde niets meer te zeggen.

Ook hogepriester Annas wist niets meer te vragen. Het was duidelijk: Jezus liet niets los over zijn plannen en het had geen zin om hem daar langer over te ondervragen. Straks voor het Sanhedrin zouden ze de waarheid wel boven water krijgen. Ze hadden veel getuigen opgeroepen en wanneer die met bewijs kwamen, dan zou hij zijn schuld moeten bekennen!

Het was beter om Jezus nu maar direct naar de rechtszaal over te laten brengen. De meeste rechters zouden er wel zijn en de tijd ging door. Annas ging staan en gaf de tempelpolitie bevel om de gevangene weg te brengen. Over het tempelplein ging het naar het huis van hogepriester Kajafas.